

ZANZE

I Z L O Ž B A S L I K A

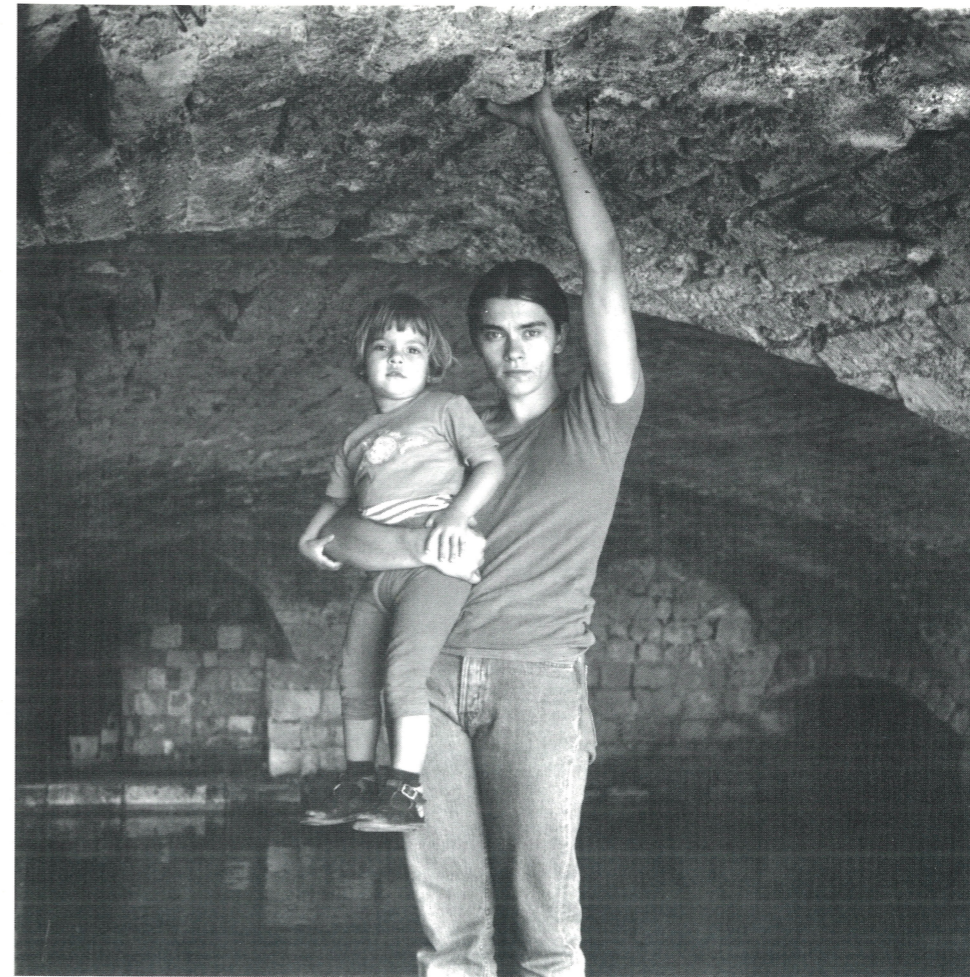
31.5. - 26.6.2000.
Galerija Sebastian Dubrovnik
Svetog Dominika 5
tel. 428-326

sebastianart

diretto da De Sabata
non era stata un epis
precedente alle avv
i cataloghi anche l'e
e mi pare proprio n
n Rachmaninov e
e di un Grieg abb
concerto per violino, c

is abl
re pe
Chi
in

Biografija / Biography

ANABEL ZANZE je rođena 1971. godine u Dubrovniku. Godine 1996. diplomirala je na Grafičkom odsjeku Akademije likovnih umjetnosti u Zagrebu u klasi prof. Ante Kuduza. Živi i radi u Dubrovniku.

ANABEL ZANZE was born in 1971 in Dubrovnik. She graduated from the graphical department of the Academy of Art in Zagreb in the class of professor Ante Kuduz. She lives and works in Dubrovnik.

Prateći stvaralački rad Anabel Zanze prisjećam se njezine izložbe iz proljeća 1996. godine. Kao što svaki medij ima vlastitu abecedu, svoja izražajna sredstva, tako i likovna umjetnost rabi svoj izražajni jezik. Nepoznavanje tog jezika, posebice u apstraktnoj umjetnosti, stvara nerazumijevanje, a put od neznanja do odbijanja i negiranja, da bi se sačuvao nedotaknutim vlastiti poznati svijet, vrlo je kratak. Time se, naročito od onih koji su u prilici utjecati na javni ukus, stvara iskrivljena slika vrijednosti, često potpomognuta izvanumjetničkim, tržišnim razlozima.

Da je stvaralačko djelo posljedica rekreiranja vlastitoga svijeta, a ne reprodukcija izvanjskog, realnog svijeta,

činjenica je koja potiče na učenje toga jezika izražajnih sredstava. Uz dozu vlastite senzibilnosti, nagrada je otkrivanje novih svjetova. Jedan takav svijet je i onaj Anabel Zanze, apstraktan u izražavanju, sa tek sporadičnim nagovještajima figuracije. Slikaričina emocionalna reakcija nudi osobnu vrijednost, nezavisnu od fizičke sličnosti. Ritmički raspored jednostavnih oblika i konačnost linije približava to slikarstvo karakteru kaligrafskih znakova, gdje je svaki potez neopoziv, bez ispravaka i naknadnih dodavanja. Pravo na svoju priču Anabel Zanze nastavlja sada u prividnom miru i ravnoteži nepokretnih likova, amblemima bremenitih tipografskim znakovima ispisanih rukom. Kist zamjenjuje ulogu stroja, a grafički označitelji poprimaju ljudskiju mjeru. Područja geometrijskih likova postaju ekrani, uokvirujući u svojoj određenosti, isječke grafičkog sloga. Paradoks smislenog teksta, u svojoj fragmentarnosti, postaje tako notni zapis bez crtovlja, dirljivi iskaz zbog svoje »ljepote«
utilitarne beskorisnosti. Ritam odnosa monokromne podloge i lika varira temu u rasporedu grafizma slova prvotno vjerojatno smislenih diskurza. Tako ljudski potez postaje nadomjestak, mogući uzorak za subverziju na kompjutorsku određenost. Kapriciozno formatiranje značenjskog ulijeva nadu i mogućnost slobodnih izbora.

Kodiranje kod Anabel Zanze postaje portretiranje, a frontalnost »sagobračajnog znaka«
ili shematičnost »arhitektonskog tlocrta«
zadobiva, usuprot standardizaciji, rukopisom ispisanu poruku, a komunikaciju oslobađa jednodimenzionalnog značenja. Simuliranje grafičkog otiska sa namjernim, prividno spartanskim ograničenjima, sugerira i neke druge moguće svjetove neprogramiranih iznenađenja.

Vesna Delić Gozde

Following the creative work of Anabel Zanze I recollect her exhibition in the spring of 1996. As every medium has its own alphabet, its expressive means, so art uses its own language. The inability to recognize this language, especially in abstract art spawns a misunderstanding which in turn lays the path from ignorance to rejection and negation, which one does in order to preserve untouched, ones own familiar world, is but brief. With this, especially they who are in the positions to influence public opinion, there is created a distorted picture of values, which is assisted by that which may not be considered artistic and under the influence of the market.

To say that a work of art is the result of recreating ones own world, and not a reproduction of the outer real world, is the fact which motivates the learning of the language of expressional means. Along with a dose of personal sensibility, the reward is the discovery of new worlds. One of these worlds is the world of Anabel Zanze, abstract in expression with but sporadic allusions of figuration. The artist's emotional reaction offers a personal value which is independent of physical similarities. The rhythmical arrangement of simple shapes and the finite use of lines brings her art close in character to calligraphical signs where every stroke is irrevocable and needs no correction or addition. The right to tell her own story Anabel Zanze practises now in an apparent peace and balance of motionless figures, emblems pregnant with typographical signs which are hand written. The brush takes on the role of the machine, and graphical markers take on a more human measure. The areas of geometrical figures become screens, framing in their definability, pieces of graphic unity. The paradox of the deliberate text, in its own fragmentedness, in that way becomes a notal script without lines, a touching utterance its »beauty« seen in its utilitarian uselessness. The rhythm of the relationship between the monochrome base and shape varies

the theme in the order of the graphism of the letters before the conceivable discourse. In this manner the human stroke becomes the substitute, the possible model for the subversion of the determinacy of the computer. The capricious forming of the significative gives hope and the possibility of free choice.

Coding for Anabel Zanze becomes portraying and the frontalness of the »traffic sign« or the schematicness of the »architectural blueprint« receives in opposition to standardization, a hand written message, and frees communication of one dimensional meaning. With the simulation of graphical print with what is at first glance apparent and deliberate spartan limitation, the artist suggests some other possible worlds of unprogrammed surprises.

Vesna Delić Gozze

Samostalne izložbe / *One man exhibitions*

1994.
Dubrovnik, Klub OTOK, Galerija Kovačka 3

1995.
Split, Salon Galić (HDLU)

1996.
Dubrovnik, Klub OTOK, Galerija Kovačka 3

1998.
Dubrovnik, Veleučilište Dubrovnik

1999.
Orebić, Galerija Matice Hrvatske

2000.
Dubrovnik, Galerija Sebastian

Skupne izložbe / *Collective exhibitions*

1993.
Dubrovnik, Foyer Kazališta Marina Držića

1994.
Zagreb, Galerija Buljat

1995.
Split, Bijenale malog formata

1997.
Split, Kulturni centar mladih, »Let«
1998.
Dubrovnik, »Otok II«

1999.
Dubrovnik, Međunarodno središte hrvatskih sveučilišta, »Pregled situacije na jugu«

Katalog / *Catalogue*

1. - 20. Ciklus kvadrati I. - XX., ulje/platno,
60x50 cm

Izdavač:
SEBASTIAN ART, d.o.o.
Svetog Dominika 5
20 000 DUBROVNIK
Tel. 428-326

Odgovorna urednica
Jadranka Nikolić

Fotografija
Ana Opalić

Prevod na engleski
Prof. Davor Lilić

Naklada
400 kom

Tisak
Tiskara Pavleković, Dubrovnik 2000.

